

CONTRA LA SOLEDAT pàg 3
Una iniciativa permet que gent gran amb mobilitat reduïda surti al carrer

ENTREVISTA pàgs 10 i 11
Michael Donaldson:
"A la Barcelona del Mobile també hi ha exclusió digital"

línialescorts ^{18 anys}

15/2/2023 · Núm. 263 · linialescorts.cat

L'escola Ítaca demana aturar la reforma del pavelló de l'Illa

Les famílies diuen que no s'ha previst res per mitigar el soroll, fer accessos segurs i suplir els espais que es perdran pàg 8

Foto: ACN

"És excessiu"

El 'nou' Festival de Pedralbes tampoc convenç els veïns pàg 8

BÀSQUET pàg 18
Manzano: "Vaig marxar del Joventut Les Corts perquè volia coses noves"

A FONS pàgs 12 i 13
Cocaïna a la metròpoli: una realitat fora del focus

ESCOLES pàg 8
L'escola Paideia no perdrà el pati, però el compartirà

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Alt. client 900 104 971 donatius@cruzroja.es. Pol. Prot. dades: www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

“Poder sortir em dona vida”

» El programa ‘Baixem al carrer’ permet que persones amb mobilitat reduïda surtin de casa seva
 » “La soledat és molt dolenta”, admet una usuària que no podria trepitjar el carrer sense aquesta ajuda

Anna Utiel
BARCELONA

La Carmen Llamas es va criar en una barraca en plena postguerra i va començar a treballar als nou anys. Quan encara era molt jove, va haver de tirar endavant dos fills pràcticament sola i, ja de més gran, va caure malalta. Ara, als seus 78 anys, ja no recorda què era la vida sense la diàlisi. En fa quatre sessions a la setmana i, si no fos pel programa *Baixem al carrer*, només sortiria de casa per anar a l'hospital. Aquest projecte que gestionen conjuntament l'Ajuntament de Barcelona i la Creu Roja permet que, cada dijous, la Carmen pugui passar unes hores fora del seu pis del carrer Carretes amb cap més objectiu que passejar. Per això és el seu dia preferit de la setmana.

A les deu del matí, ben puntual, un equip de la Creu Roja es presenta al seu portal. Porten el que es coneix com a cadira pujascales, que, com el seu nom indica, té un mecanisme capaç de salvar els esglaons que separen el segon pis on viu la Carmen del carrer. L'edifici té ascensor, però és petit i no arriba fins a la planta baixa (hi ha un tram d'escales que cal superar tant sí com no). Per a una persona amb mobilitat reduïda com ella, aquesta cadira és imprescindible. I només n'hi ha tretze a tota la ciutat.

El Marcel González, integrador social i tècnic de la Creu Roja, és l'encarregat de picar al timbre de la Carmen i de portar-la al carrer, com fa amb unes quatre o cinc persones cada dia. Ella l'espera amb candeletes. Quan acaba el seu servei, el tècnic la deixa amb un voluntari de l'entitat, en Rafael López, i se'n va a un altre domicili.

La Carmen Llamas pot sortir de casa cada dijous gràcies al programa 'Baixem al carrer'. Foto: Martí Petit/Ajuntament i Anna Utiel

TRES HORES QUE SÓN OXIGEN

A la Carmen se li dibuixa un somriure a la cara quan veu el Rafa amb la cadira de rodes preparada. Sap que, durant les pròximes tres hores, podrà anar als llocs que més li agraden. La primera parada és una cafeteria, on gaudeix d'un suc i un parell de donuts. Després toca visitar la Loteria Valdés de la Rambla per comprar, com sempre, un número acabat per l'edat que té. I, després d'aturar-se a veure algun artista de carrer, no pot faltar la passejada pel Mercat de la Boqueria. Que per què li agrada tant anar-hi? Fàcil: “Perquè m'encanta la tonyina en escabetx”, reconeix. La importància dels petits plaers.

Totes aquestes activitats quotidianes per a la majoria de persones adopten un caràcter excepcional per a la Carmen. “Po-

der sortir em dona vida”, assegura. Confessa que al seu pis se sent molt sola i que plora sovint. “És molt dolenta la soledat. No puc parlar amb ningú. Em cansa la tele, em cansa la ràdio...”, afegeix. Aquesta sensació d'abandonament es trenca durant l'estona que passa amb en Rafa. Ell intenta que oblidí el patiment encara que sigui per unes hores, i l'eina que més li funciona és el sentit de l'humor. “Em fa riure molt, és divertit”, celebra ella.

“No puc canviar la seva realitat, l'únic que puc fer és fer-la riure amb tonteries i mirar de treure-li ferro a la situació que viu. És l'únic moment de la setmana en què pot desconectar”, diu el Rafa. Aquest home de 62 anys, ja jubilat, considera que el fet d'haver viscut bona part de la seva vida a un barri obrer com el Bon Pastor l'ha sen-

sibilitzat en diverses causes socials. “Sempre he fet voluntariats i ara he agafat aquest compromís setmanal amb el *Baixem al carrer*”, explica.

Admet, però, que no és una tasca fàcil i que sovint desgasta emocionalment veure de prop casos tan durs. A més, cal tenir en compte que els voluntaris també tenen familiars dels quals tenen cura, com fa el Rafa amb els seus pares, que són molt grans. En cap cas ho diu com a queixa personal, sinó com a crida a augmentar els recursos per a persones com la Carmen. “Hi hauria d'haver més serveis. Suposo que es fa el que es pot, però no s'arriba”, lamenta. Conscient d'això, ell continuarà acompanyant la Carmen en el seu passeig dels dijous. “Per militància”, defensa. I perquè sap que, si no, ella estarà sola.

MÉS DE 300 'CARMENS'

Fins fa poc, el *Baixem al carrer* només arribava a 44 barris de la ciutat, però aquest 2023, veient l'èxit i la necessitat del programa, l'Ajuntament l'ha ampliat als 73. Segons la regidora de Salut, Envel·liment i Cures, Gemma Tarafa, el pressupost del projecte s'ha incrementat en un 55% per poder arribar a cada barri barceloní.

En l'últim any, tal com ha informat Tarafa, es van fer “unes 3.890 baixades al carrer” i en van gaudir al voltant de 300 persones, de les quals un 60% eren dones. Dones com la Carmen, que insisteix a expressar el seu agraïment al Rafa perquè sap que “si no fos per ell, no sortiria”. L'aprecia molt, però continua canviant-li el nom habitualment. Li diu Àngel, perquè així es deia el primer voluntari que va conèixer. Ben mirat, potser no s'equivoca tant.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaLesCorts** a Telegram

La lupa

Catalunya-ciutat, Catalunya-país

per Montserrat Tura

Foto: Jordi Batailler/ACN

Durant dècades, a voltes soterradament, a voltes de forma molt evident, quan s'acostaven eleccions municipals apareixia el debat de si una nació pot ser poderosa encara que les seves ciutats tinguin prestigi, pes econòmic, dinamisme i projecció.

El debat més potent era sempre a l'entorn de Barcelona, però també respecte de les altres ciutats conegudes internacionalment del nostre ric i variat territori.

Des dels governs presidits per Jordi Pujol es defensava que l'ombra de Barcelona tapava el sol de l'acció de recuperació nacional de la Generalitat, i des de l'entorn de l'alcalde Maragall defensàvem que Catalunya només pot ser reconeguda al món si les seves ciutats són modèliques i capdavanteres en autosuficiència energètica, xarxa social, centres d'investigació, comerç singular i de qualitat, serveis públics capdavanteres i mobilitat eficient.

La Catalunya-ciutat, amb plenitud de serveis urbans a totes les grans ciutats, pot ajudar la Catalunya-país si desenvolupem polítiques de complementarietat gradual, segons la mida de les ciutats i la distància al gran centre dens que és la Catalunya-metropolitana.

Maragall havia englobat ciutats situades al nord

dels Pirineus per fer més evident que la unió de metròpolis pot desencadenar sinergies positives. Durant uns anys, va presidir l'anomenat C6, la unió de ciutats Tolosa, Montpeller, Saragossa, València, Palma i Barcelona. Montpeller per potenciar la recerca biomèdica, Tolosa per la innovació en el transport col·lectiu, Palma i València per dissenyar models de turisme sostenibles i Saragossa per la gestió de recursos com l'aigua. Totes compartien projectes capdavanteres amb totes.

Aquelles sinergies ja fa temps que van desaparèixer, i ara els programes acostumen a ser molt ciutat endins, com si cadascuna hagués de trobar la seva recepta ideal de sopa d'all. Ja hem deixat de parlar sobre unir les ciutats de Catalunya amb tren o sobre l'impacte de les decisions metropolitanas en la resta de Catalunya.

De fet, Pujol ha guanyat el debat. Parlant de Catalunya-país han deixat de fer xarxa municipal, i les ciutats ja no disputen el sol a la Generalitat. Ja no miren agosaradament cap a altres grans ciutats. Es lamenten dels problemes i no s'aprofita prou l'experiència reeixida d'altres indrets de població densa en matèria d'habitatge o d'alliberar espai de la dictadura del cotxe. Ja no es creen xarxes de ciutats per aprofitar sinergies positives.

Però Barcelona, i en una proporció menor Tarragona, actuen com una ceba: les seves accions tenen impacte en les capes més externes de la ceba. En realitat, mitja ceba, perquè ambdues ciutats són marítimes, i l'altra meitat de la ceba és aigua de mar, encara que l'activitat portuària és el que els dona part de la capitalitat.

Catalunya té una geografia més complexa que els semicercles de les capes de ceba, i les grans ciutats han de pensar en la població que requereix serveis i alhora aporta el seu treball a totes les comarques. A tots els pobles i ciutats. La millora de les grans metròpolis no pot suposar més dificultat d'accessibilitat als serveis que només poden oferir les grans concentracions. No pot suposar allargar la jornada laboral dels que es mouen per les capes de les cebes.

No és possible considerar progrés accions en el nucli si això suposa que els treballadors o els vinculats a serveis de capitalitat cada vegada triguen més en el seu trasllat; cada dia consumeixen més temps de vida per anar al lloc de treball o a un centre hospitalari que els correspon per l'indret on resideixen i la patologia que presenten.

Les grans ciutats no poden mirar-se el melic i les mitjanes i petites han de formular propostes d'interconnexió adequades als nous temps.

Les millors perles

Un conductor de patinet elèctric circulava drogat a 118 quilòmetres per hora (el límit per a aquests vehicles és de 25 km/h) i es va saltar un semàfor en vermell. Ah, i no portava llums. Amb aquest còctel d'infraaccions, l'home va ser detingut.

Es cola en un pis per la finestra, comet un robatori i, amb la feina feta, s'hi queda a dormir. Va passar fa uns dies a Lleida, on la Guàrdia Urbana va detenir aquest lladre de 21 anys amb una clara falta de son acumulada.

Una reportera de *Telecinco* que informava del primer dia sense mascaretes al transport públic va entrar en un vagó del metro, fent que el seu càmera també hi entrés. Després en va sortir i va deixar el càmera a dins mentre es tancaven les portes.

El propietari d'una casa a Califòrnia va veure que hi havia cucs a casa seva. Va avisar una empresa de control de plagues, que va trobar 300 quilos de glans en una habitació. Les havien collit uns ocells durant anys.

Premis Goya

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 33380-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaarxa.cat

Millor amb transport públic.

Desplaça't per la ciutat en bus i metro,
el transport més integrat, més sostenible
i més pràctic.

[tmb.cat](https://www.tmb.cat)

Transports
Metropolitans
de Barcelona

BARCELONA't
amb TMB

Els semàfors

Generalitat

Tot i que és la primera vegada que el Festival Jardins de Pedralbes va a concurs públic per decidir qui l'organitza, els veïns es continuen queixant que la Generalitat no fa prou per convertir el certamen en un acte més responsable amb el parc.

pàgina 8

Michael Donaldson

El comissionat d'Innovació Digital, Administració Electrònica i Bon Govern de l'Ajuntament explica a *Línia Les Corts* que un dels seus grans objectius és minimitzar els impactes negatius de la revolució digital.

pàgines 10 i 11

Ajuntament

L'Ajuntament organitzarà la primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en ciutats europees el pròxim 7 de març. L'acte vol crear estratègies conjuntes entre la capital catalana i les tres ciutats que hi participaran: París, Roma i Lisboa.

pàgina 16

El + llegit

línialescorts.cat

- 1 Les Corts reviurà els 200 anys de la primera independència
- 2 El Barcelona Districte Cultural torna a les Corts amb força
- 3 Quatre mercats de Barcelona instal·len caixers automàtics com a prova pilot
- 4 La recollida de taronges al monestir de Pedralbes, a punt
- 5 Giuseppina Giuliano o Josefina Julià: el cas de l'habitatge que tothom prometia i ningú feia

Safata d'entrada

Egoisme intel·ligent

per Francesc Reina

Foto: Pexels

No és del tot cert que les segones parts no siguin bones; això sí, cal donar-los una oportunitat. Si més no, això li va passar a Charles Darwin després d'escriure *L'origen de les espècies*. Amb el temps, ell mateix s'adonaria que la famosa expressió de "la lluita per l'existència" havia estat una metàfora malinterpretada. La interdependència, tal com va puntualitzar més tard a *L'origen de l'home*, pretenia rebutjar el combat cruel entre individus i ressaltar l'estreta col·laboració que existia entre espècies per guanyar la perpetuïtat, per aconseguir benestar entre els grups mitjançant la cooperació, factor determinant per a l'evolució.

De totes maneres, les seves reflexions van arribar tard i, encara que es va salvar de la crema com Galileu, poc va importar per al poder de torn, que s'aprofitaria de les seves primeres paraules i se les va fer seves per exaltar la classe social dels més forts amb la seva visió explotadora, competitiva i cobejosa.

Després, passats els segles, seguim sent testimonis de la mateixa tàctica en l'economia, la política, les relacions geoculturals... El famós eslógan d'aquell geòleg, "la selecció natural", li va jugar una mala passada quan el van apadrinar aquells que van atresorar les seves idees i les van resignificar segons els seus interessos; aquells que continuen pensant que la Terra els pertany, que han anat finançant els seus propòsits tèrbols, les seves raons falsejades, les seves guerres dolentes, que han anat amagant coses molt lletges sota les pedres.

Va ser el silenciador pensador Piotr Kropotkin qui va continuar desenvolupant la línia oberta per l'anglès i va descobrir la imprescindible necessitat dels llaços, el debat sobre

la fraternitat i les formes de relació entre els éssers vius i els escenaris ecològics (també amb els microbis). Aquell anarquista va posar l'èmfasi en les condicions ambientals, en el clima i l'alimentació. No creia en la bondat humana, de cap manera en la seva simpatia i el seu amor, però sí en la seva consciència solidària i la reciprocitat, cosa que darrerament es reconeix com a *egoisme intel·ligent*.

És a través del suport i l'ajuda mútua, i no mitjançant la lluita despietada del "tots contra tots", com les societats humanes han pogut sobreviure i estendre's. És el miracle del més gran dels rescats, el de la cura, lamentablement el valor més castigat: no són les més fortes sinó les més aptes les que assequen el nostre futur.

Línia Les Corts no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AeroportSobreElMar

#1.080Euros

#TurquiaSíriaEnXoc

@AlfonsLabrador: Abans de fer una nova pista sobre el mar al Prat, no seria més lògic ampliar els aeroports de Girona i Reus amb una bona connexió per tren amb BCN?

@nataliaenguix: S'aprova la pujada del Salari Mínim fins a 1.080 euros. El 60% de les persones beneficiàries són dones. Una mesura contra la bretxa salarial de gènere.

@txellfeixas: S'entra en una fase també delicada, la d'enterrar uns morts que no tenen espai als cementiris, que obliga el govern turc a cavar enmig de camps i boscos.

METROPOLITAN

BENVINGUTS AL CLUB

SPORT CLUB & SPA

LAS ARENAS / GALILEO

BARCELONA

MADRID | ZARAGOZA | BILBAO | SEVILLA | SAN SEBASTIÁN | GIJÓN | VIGO | LA CORUÑA | NIZA

Societat | El cementiri ja es pot creuar per dins

El cementiri de les Corts ja es pot creuar per dins des d'aquest dilluns 13 de febrer. S'ha instal·lat una reixa que permet accedir-hi des del carrer de Martí i Franquès per connectar amb l'avinguda de Joan XXIII i les facultats.

L'AFA de l'escola Ítaca vol aturar la reforma del pavelló de l'Illa

- » Les famílies volen solucions per les afectacions que patirà el centre
- » L'associació ha enviat una carta a Colau denunciant la situació

EQUIPAMENTS ▶ Les famílies de l'Escola Ítaca no volen que comencin les obres del pavelló de l'Illa mentre l'Ajuntament no tingui una resposta als problemes que aquesta reforma portarà al centre.

La reforma del pavelló arrencarà entre l'abril i el maig. En aquest sentit, l'AFA Ítaca es queixa que el consistori encara no té previst cap pla de xoc per les altes temperatures que agafaran les classes quan no es puguin obrir les finestres i tampoc pels espais que perdran. És per aquest motiu que demanen a l'Ajuntament que aturi l'inici de les obres fins que no hi hagi les mesures necessàries.

De fet, les peticions les van poder traslladar al conseller portaveu del Districte, Jordi Guillén, en un ple extraordinari demanat per la mateixa entitat i que es va fer el 9 de febrer. La resposta de Guillén va ser, segons expliquen les fa-

Les afores de l'Escola Ítaca. Foto: Consorci d'Educació

mílies, que no es podia comprometre a frenar l'inici de les obres.

Arran d'aquesta reunió, l'AFA va decidir enviar una carta directa a l'alcaldessa Ada Colau presentant al·legacions "per les irregularitats del projecte per la manca d'accessos segurs i adaptats, mitigació de soroll, solucions a les altes temperatures i afectacions d'espais d'activitat lectiva i extraescolars". Des del

Districte expliquen que "el clima de negociació és bo" i estan treballant per trobar els espais alternatius que demana l'escola abans de l'inici de les obres.

En paral·lel, cal recordar que ERC també va presentar al·legacions al projecte del pavelló de l'Illa per diferents qüestions, entre les quals hi ha l'afectació que pot patir l'escola i la seva entrada principal.

L'Escola Paideia no perdrà el pati, però el compartirà

EDUCACIÓ ▶ El Centre d'Educació Especial Paideia finalment no perdrà el pati per la requalificació de 386 metres de l'espai d'esbarjo que preveu el Pla General Metropolità.

A principis de mes, les famílies van votar entre les tres propostes que va fer el consistori per mantenir la pista. La solució implica posar una tanca que permeti l'accés del públic en horari no lectiu. Les famílies, en declaracions a *Beteve*, conside-

ren que és l'opció "menys dolenta, tot i que invasiva".

El fet és que la requalificació obligava el centre a tornar els terrenys que van rebre cedit en el seu estat original, ja que estan qualificats de zona verda.

Les famílies es van mobilitzar per evitar que això es produís i van obtenir resposta de l'Ajuntament, que es va comprometre a fer els tràmits legals necessaris per evitar que l'escola hagués de tornar el pati.

L'escola Paideia no perdrà mig pati finalment. Foto: Pich Architects

L'escenari principal del festival l'any passat. Foto: Festival Jardins Pedralbes

El Festival Pedralbes avança

MÚSICA ▶ La celebració del festival musical als jardins del Palau de Pedralbes ha viscut els darrers dies un nou episodi d'anuncis per part de la Generalitat i de queixes veïnals.

I és que ara fa aproximadament un mes saltava la notícia de la incertesa sobre si enguany es podria celebrar o no, ja que la promotora encarregada d'organitzar-lo els darrers 10 anys no havia rebut l'autorització de la Generalitat. Aquest fet, finalment, va

desembocar en un concurs públic per a decidir qui organitzarà el festival. Ara s'ha sabut que quatre empreses s'han presentat al concurs i la Generalitat ha de decidir les properes setmanes a qui li atorga la llicència d'organització pels propers tres anys.

A més d'aquesta primera polèmica, la celebració del certamen sempre està envoltada de les queixes de l'Associació de Veïns de Zona Universitària, que denuncia el soroll dels concerts, la durada

del festival i també reclama que es cuidi més l'entorn del parc. El 9 de febrer l'entitat va presentar unes noves al·legacions. L'entitat es queixa en el nou escrit que en els criteris d'adjudicació no hi ha cap incentiu per valorar mesures de manteniment de les condicions dels jardins, que no es limita el nombre màxim de concerts i que l'aforament màxim previst per concert (2.400 persones) "és excessiu". Tot plegat pensant en preservar la salut del parc.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

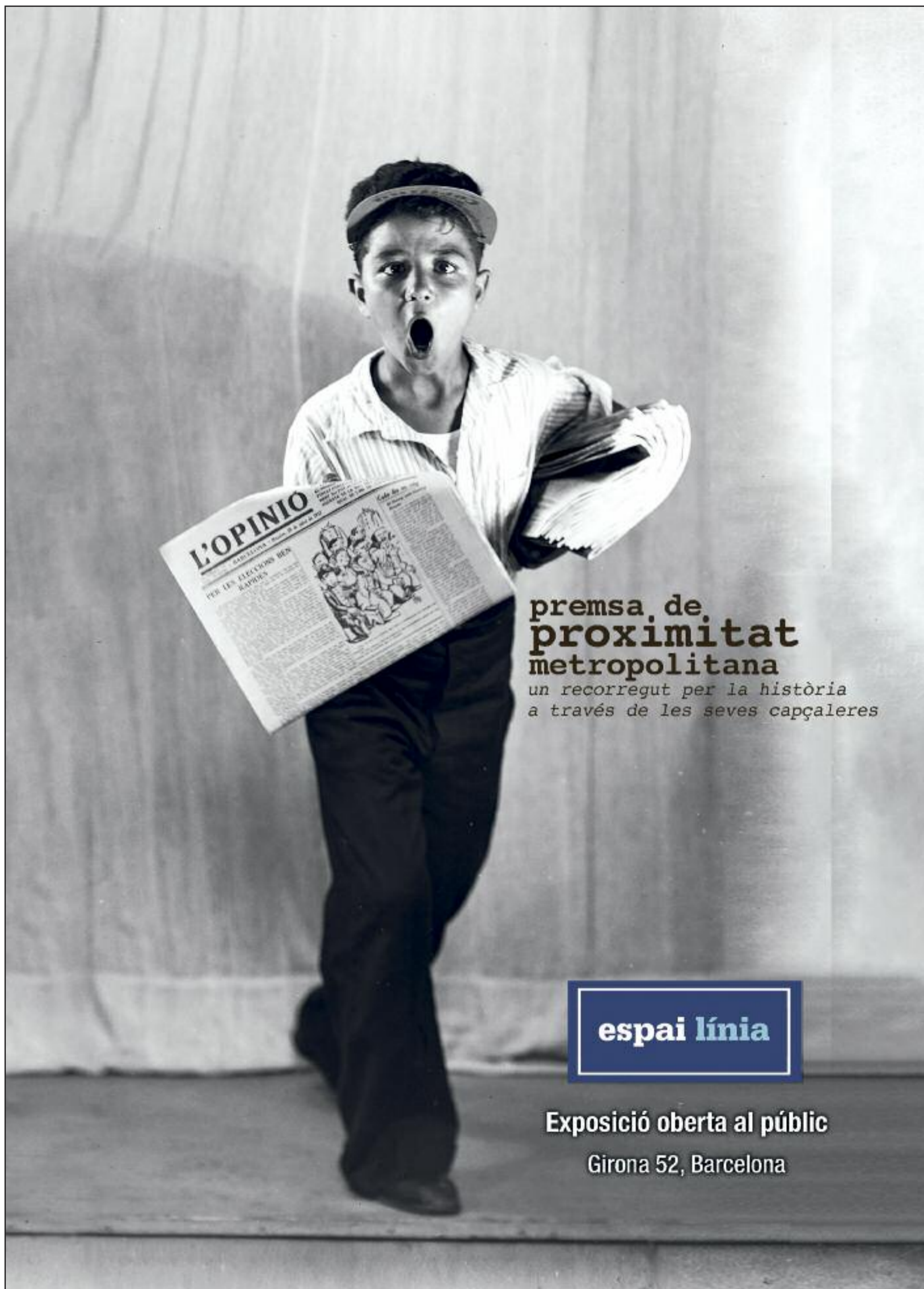
Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

premsa de
proximitat
metropolitana
*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

“L'Ajuntament ha de recomanar ajudes com Netflix recomana sèries”

Michael Donaldson

Comissionat d'Innovació Digital, Administració Electrònica i Bon Govern de Barcelona

Albert Alexandre

Fotografia: J.Chichelnitzky

Michael Donaldson és jurista de formació, però des de fa temps dedica els seus esforços a dues tasques primordials. La primera: fer que Barcelona sigui un referent internacional en matèria de noves tecnologies. La segona: minimitzar els impactes negatius que la cara fosca de la revolució digital té per a la ciutadania. Des de la seva tasca de comissionat, Donaldson lidera l'estratègia que l'Ajuntament de Barcelona està aplicant en aquests dos vessants.

És comissionat d'Innovació Digital, Administració Electrònica i Bon Govern de l'Ajuntament de Barcelona. Aquest càrrec tan estrany exactament què és?

Per una banda, m'encarrego de mirar que l'administració es digitalitzi i, per l'altra, de veure com mostrem tot això de forma transparent a la ciutadania.

Com arriba a aquest càrrec?

Va ser una combinació de diverses coses. A Rubí vaig impulsar políti-

ques de tecnologia al servei de la ciutadania, com el portal de dades obertes el 2014 quan encara era un tema molt incipient i no hi havia municipis que ho tinguessin. Tenia tanta informació l'alcalde o el tesorero com el ciutadà que entrés a la pàgina web. Després, a Gavà, vam anar un pas més enllà i vam utilitzar alguns mecanismes d'intel·ligència artificial per proveir de manera proactiva serveis a la ciutadania. Juntament amb Mataró, vam crear *Gavius*, un algoritme que ofereix serveis socials a la ciutadania en funció de les seves necessitats. Va ser una de les coses de les quals, a nivell personal, més orgullós em sento. L'algoritme et deia quina era l'ajuda social que podies tenir en funció de totes les dades que tenia l'Ajuntament del teu perfil.

El 2019 entra a l'Ajuntament de Barcelona. Des del punt de vista tecnològic, amb quina mena de consistori es troba?

Hem de ser crítics. En alguns àmbits, Barcelona és molt capdavantera, però en altres no és tan innovadora. Potser és contraproduent dir-ho en el moment pre-electoral en què ens trobem [riu], però tampoc vull donar una visió eufòrica de l'acció del govern.

Fins fa poc, als trens que anaven a l'aeroport no podies connectar-te al wifi, per exemple. Malgrat això, s'han fet moltes coses i la marca Barcelona, en termes tecnològics, és un referent al món. Tenim el Mobile World Congress o l'Smart

“La ciutadania ha d'entendre que volem les seves dades per oferir serveis públics”

City Expo, i això ens converteix, de facto, en un pol d'atracció. De fet, en l'últim mandat, Barcelona ha estat escollida per l'ONU per ser la seu de l'Internet de les Coses, és a dir, la tecnologia per connectar qualsevol objecte a la xarxa.

I en termes més mundans, és a dir, que afectin la ciutadania, què s'ha fet des de l'Ajuntament?

Hi ha un abans i un després arran de la digitalització que hem viscut

amb la pandèmia. Encara que amb dificultats, l'administració ha incrementat moltíssim els tràmits que es poden fer *online*. S'ha instal·lat de manera definitiva la cita prèvia i el servei que reps és de millor qualitat i no has de fer cues. Pot semblar menor, però significa un canvi estructural important. Això té una cara fosca: la bretxa digital. Tota la ciutadania que queda fora de la revolució digital i té risc de quedar exclosa socialment.

Es refereix a la bretxa digital que afecta les persones grans? De vegades, semblaria que esperem que tota aquesta població mori per no parlar més del tema...

Home, no! És cert que hi ha un component d'edat, però no és exclusiu. Quan parlem de bretxa digital ens referim a tres dimensions. L'accés a internet, que a Barcelona està bastant ben cobert, ja que el 92% de la ciutadania té accés a la xarxa i només l'1% no hi té accés per qüestions econòmiques. Són una mica menys de 6.000 famílies que podem afrontar amb wifi a les biblioteques o centres cívics. Després hi ha l'accés als dispositius, és a dir, tenir accés a portàtils, per exemple. És la bretxa d'aquelles famílies de quatre integrants que

només tenen un ordinador. Hi ha gent menor de 30 anys que per recursos econòmics pateix situacions d'aquesta mena. Finalment, hi ha la bretxa per l'ús. Pots tenir 30 anys i utilitzar TikTok i Instagram, però ser analfabet digital i no saber utilitzar el Word ni tenir un mínim nivell de programació. És cert que a partir dels 74 anys la bretxa digital es fa més gran, però hem vist que no és un fenomen exclusiu de l'edat. Tenir 20 anys i ser nadiu digital no et fa alfabet digital. A la Barcelona del Mobile World Congress també hi ha exclusió digital.

Què més s'ha fet des de l'Ajuntament en matèria de tecnologies?

Hem impulsat accions per protegir aquells impactes que pot tenir la digitalització per a la ciutadania. El dret a la privacitat, la lluita contra l'assetjament digital, la discriminació que pot suposar l'ús indegut dels algoritmes o el *big data*.

Ara que parla d'algoritmes, big data i intel·ligència artificial, com explicaria a la ciutadania aquests conceptes que sovint estan envoltats de mites?

Potser hi ha massa expectatives. Ens pensem que els algoritmes, combinats amb la intel·ligència artificial, ▶

“Tenir 20 anys i ser nadiu digital no et fa alfabet digital”

◀ solucionaran tots els problemes de la humanitat. El *big data* és una manera d'organitzar la informació. En la societat on tot està digitalitzat generem multitud de dades que l'expliquen. Les dades ens ajuden a entendre la realitat. Com més fiables són, més fiable és la definició de la realitat. A partir de la combinació de dades podem generar coneixement per aplicar polítiques públiques. Podem entendre tendències i anticipar-nos al futur. Els algoritmes, tot i que estan de moda, són una tecnologia que té més de 50 anys. Dit això, podem dir que són una tecnologia que s'alimenta de dades per crear informació. Aquí és on hi ha el perill. Si les dades són esbiaixades, la decisió serà esbiaixada. L'exemple més conegut és el de l'algoritme d'Amazon, que quan feia processos de selecció de personal només escollia homes. En el disseny de l'algoritme li van donar uns currículums i li van dir que els millors eren uns. Què passava? Doncs que fins al moment es contractaven més homes que dones i l'algoritme feia el mateix.

Ara, l'Ajuntament, amb vuit ciutats europees més, ha creat un repositori d'algoritmes. Aquest repositori servirà per evitar que els algoritmes siguin esbiaixats?
Aquesta és una de les parts. Nosaltres tenim, per una banda, l'Estratègia d'intel·ligència artificial, que vam publicar fa un any i mig. L'administració pública no pot ser aliena a aquesta revolució que ve de la mà de les dades i la intel·ligència artificial, i les hem d'utilitzar per proveir de millors serveis públics la ciutadania. Igual que Netflix, que ens envia unes recomanacions sobre les sèries i pel·lícules que potser ens agradaran perquè sap tot allò que hem vist... L'administració haurà de ser capaç de fer coses semblants. Com que sabem que l'any passat vas demanar una ajuda d'activitats extraescolars i aquest una de menjador escolar, t'hauria de dir que ara han tret una ajuda per activitats de lleure, per exemple. Donar d'una manera proactiva la informació sobre les ajudes. Això es fa amb algoritmes i amb les dades. Per fer-ho, la ciutadania ens ha de donar accés a les seves dades i ha d'entendre que nosaltres les utilitzarem per oferir serveis públics. No és per saber res sobre la seva vida privada. Cal pensar que un 30% de les ajudes de la Unió Europea es perden perquè la ciutadania potencialment beneficiària no sap que existeixen.

Comenta que cal tenir les dades per beneficiar la ciutadania, però què passaria si a Barcelona

governés l'extrema dreta i tingués accés a aquestes dades?

La normativa europea i estatal és molt garantista amb el ciutadà. Si no hi ha un consentiment exprés de la ciutadania, no podem fer servir les seves dades. Per això cal treballar en pro de la transparència, perquè la ciutadania entengui que l'administració preserva els drets.

Està dient que les dades són 100% anònimes?

No hi poso la mà al foc al 100%, perquè allò absolut mai existeix. Però crec que sí. A la comissió de govern passen milers i milers de dades i són anònimes. El conjunt de les institucions europees i l'Ajuntament preserven les dades de manera molt rigorosa. És tan així

“Hem de ser crítics: no podem ser tecnoeuforics ni tecnofòbics”

que, com deia abans, tenim molts problemes per accedir a certes dades i les hem d'anar a buscar una per una.

Perdoni que hi insisteixi. Les dades dels ciutadans estan, per tant, ben protegides?

Des de l'Ajuntament estem posant controls de garantia davant les tecnologies emergents, precisament per no passar del *big data* al *big brother*. Intentem anar cap a allò que s'anomena *good data*. Per això l'Estratègia d'intel·ligència artificial incorpora la creació del registre d'algoritmes sobre el qual abans em preguntava. Es farà una auditoria prèvia dels algoritmes per saber quin impacte tenen per a la ciutadania. Per exemple, en el cas de les ajudes socials, poden suposar un risc alt per a la ciutadania i una discriminació d'alguns col·lectius. Per això, tindrem un informe extern sobre els algoritmes per detectar qualsevol discriminació i combatre-la. A més, tindrem un mecanisme per saber quin és l'impacte d'un algoritme sobre la ciutadania perquè aquesta pugui saber com s'atorguen ajudes o drets.

Es podran monitorar algoritmes d'empreses privades com Glovo?

No. Faig referència als algoritmes mitjançant els quals l'Ajuntament proveeix serveis públics. Parlem més d'algoritmes com el que es va

utilitzar per decidir com s'atorguen les parades de Sant Jordi. En aquest cas es va utilitzar el programa DRAC, que agafava totes les peticions dels paradistes, tenia el mapa dels espais de l'Eixample i en funció d'això les distribuïa. Els algoritmes són tecnologies tan avançades que nosaltres no tenim el coneixement per produir-los i, per això, comprem tecnologies. Aquí hi ha el moll de l'os: difícilment podrem transparentar el codi, perquè està subjecte a la protecció intel·lectual. Per això, amb el registre, hem de garantir l'explicabilitat de l'algoritme.

Canviant de tema. Les grans companyies com Google, Facebook, Amazon, Apple o Microsoft tenen molt de pes a l'administració. Això és positiu o negatiu?

No m'atreveria a dir que és bo ni dolent. Tot depèn de la feina que aquestes empreses facin. Si tenim les garanties i mecanismes de control, no té per què ser dolent, sinó que pot ser beneficiós. Nosaltres no tenim recursos ni capacitat humana de produir tota aquesta tecnologia, perquè la tecnologia avança a una velocitat tan ràpida que és impossible tenir tots els tecnòlegs a dins de l'administració. La realitat és que són les empreses qui produeix aquesta tecnologia i nosaltres, a través de la compra pública i els concursos oberts, escollim la millor opció al millor preu.

Em refereixo més aviat a situacions com la que va denunciar la plataforma d'activistes pels drets digitals Xnet, en què es queixava de la presència massiva de Google a les escoles...

Sí, sí. Des de l'Ajuntament hem subvencionat el seu projecte. Què vull dir? Que hem d'analitzar cas per cas i sempre prendre decisions des del criteri d'allò públic. La solució d'Xnet ens agrada i la posem en valor perquè creiem que les dades han de ser dels alumnes i de la comunitat educativa.

Per acabar. Hem parlat molt de la responsabilitat que ha de tenir l'administració, però quina creu que és la responsabilitat que ha de tenir el ciutadà de cara a les seves dades?

Se'm fa difícil respondre-ho, perquè no vull ser condescendent ni paternalista. No vull donar lliçons. Nosaltres volem que tothom sigui conscient que, malgrat els beneficis de la tecnologia, també hi ha pegues. Que la gent sàpiga que, encara que tothom fa servir Gmail o Google, hi ha alternatives. Hem de ser crítics: no podem ser tecnoeuforics ni tecnofòbics. ■

A la regió metropolitana, el consum de cocaïna està associat a la festa més que no pas a les feines estressants. Foto: Mossos d'Esquadra

El dia que els investigadors van analitzar dotze lavabos del Parlament britànic, es van trobar una sorpresa. En onze –entre els quals un de proper al despatx del primer ministre d'aleshores, Boris Johnson– hi havia traces de cocaïna. També es van trobar rastres d'aquesta substància prohibida als lavabos que feien servir els periodistes. La investigació, publicada a finals del 2021 pel diari *The Sunday Times*, va posar en evidència una realitat que feia temps que se sabia als passadissos de Westminster: la cocaïna és una droga d'ús comú a la política. Alhora, aquell descobriment va obligar el president de la cambra, Lindsay Hoyle, a posar-se en contacte amb la policia metropolitana de Londres perquè iniciés una investigació.

Els fets, que van avergonyir la política britànica, també són una mostra de com funciona el consum de la cocaïna, i per extensió el seu comerç, i la manera com les autoritats persegueixen la seva distribució. A diferència d'altres substàncies associades a la marginalitat, com podrien ser l'heroïna o la metamfetamina, als països rics aquesta droga té a veure amb les altes esferes. Segons explica Mireia Ventura, de l'ONG dedicada a l'anàlisi química de drogues Energy Control, "la cocaïna es relaciona amb les classes socials altes". "No és com l'*speed*, que produeix un efecte similar però val 20 euros el gram, sinó que és cara i no tothom pot comprar-la", afegeix. En la mateixa línia s'expressa l'agent i portaveu del sindicat dels Mossos d'Esquadra USPAC Albert Palacios quan diu que els consumidors d'aquest producte poden ser "jutges, advocats, empresaris... De fet, tothom".

A banda, la cocaïna, tot i que no acostuma a obrir telenotícies ni a ocupar el debat públic, és una droga molt present a la nostra societat. De fet, podem afirmar que la posició tant de Barcelona com de la metròpoli en el mercat global d'aquesta substància és cabdal. La regió és una de les capitals mundials de la cocaïna.

EPICENTRE CONTINENTAL

L'any 2017, la metròpoli de Barcelona es va convertir, per davant de Zuric i d'Anvers, en la regió europea on més cocaïna es consumia. Així ho va determinar una investigació de l'European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (EMCDDA), en què s'anàlitzava la presència d'aquesta substància a les aigües residuals de la depuradora del Baix Llobregat. L'equipament dona servei a part de Barcelona i Sant Just i a tot Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Joan Despí, Sant Boi i Santa Coloma de Cervelló. El dia que més es consumia era dissabte i el que menys, dimecres.

En la darrera anàlisi de l'EMCDDA, la metròpoli ja no ocupava la primera posició a la llista. El 2021, la capital catalana i la seva rodalia van ser la vuitena re-

Capital europea de la droga silenciosa

Barcelona i la seva àrea metropolitana es van convertir l'any 2017 en la primera regió de tota Europa en presència de cocaïna a les aigües residuals. Avui el territori ha perdut aquest dubtós honor. Com ha afectat la pandèmia el mercat d'aquesta substància il·legal? Quin paper té la metròpoli en la distribució continental?

gió del continent en consum de cocaïna i, encara que dimecres continuava sent el dia en què menys restes es trobaven a l'aigua, el dia de més consum era diumenge. Si guí com sigui, al territori el seu ús és molt elevat, i a diferència de centres empresarials com Zuric, Basilea o Brussel·les, en els quals durant la setmana hi ha un fort consum, a casa nostra la presència de cocaïna a la depuradora es dispara el cap de setmana.

"Les persones que arriben al

nostre servei d'anàlisi normalment utilitzen la cocaïna de forma recreativa", explica Ventura. "Veiem gent que la pren per jugar al pòquer o a les cartes en general", afegeix. Així, tot i que de vegades s'associa a les feines estressants, en el cas de la metròpoli la substància està emparentada amb la festa. "Hi ha qui l'utilitza com un estimulante de curta durada per gestionar la part depressora de l'alcohol, per això és una droga que està associada al turisme de bor-

ratxera: permet sortir de nit durant dies seguits i continuar bevent", assegura Ventura. Aquest fet explicaria la davallada del consum de la substància al territori metropolità entre el 2017 i el 2021. Amb la pandèmia va caure l'arribada de turistes i, per tant, l'ús de la substància en el seu vessant festiu.

Tanmateix, segons l'integran d'Energy Control, el turístic no és l'únic tipus de consum. "La cocaïna s'adapta a gairebé tots els contextos, perquè el seu efecte no

és tan visible com el d'altres drogues. És a dir, pots anar a la feina si t'has fet una ratlla", diu per afegir que "és una substància silenciosa". A més, en paraules de Ventura, agrada més als homes. "És una droga que promou la seguretat, que et fa sentir gran. Per això el problema és quan enganxa algú amb l'autoestima baixa o una persona addicta a la feina", afirma. En aquest cas, un ús diari pot derivar en problemes cardiovasculars greus.

Així es compra

● Des del diari *Línia* hem intentat posar-nos en contacte amb un traficant de cocaïna per entendre com funciona la distribució d'aquesta substància. A través de l'aplicació Telegram, vam buscar grups que es ventaven de vendre armes i drogues. En aquesta xarxa no n'hi ha pocs. Tot i que no teníem gaires esperances que l'administrador d'un d'aquests grups ens respongués, un ho va fer. En un principi semblava que hi podríem parlar. "El temps són diners i jo guanyo entre 1.500 i 5.000 euros en 10 minuts; quant pagareu pel meu

parlat amb el Dídac, que va iniciar-se en el consum de cocaïna quan tenia 20 anys i que ara en té més de 40, perquè ens detallí com compra la droga. "El contacte d'un camell és molt fàcil d'aconseguir sempre que ho facis a través d'altres persones que consumeixen", afirma. "És tan senzill com escriure un missatge de WhatsApp i dir que vens de part d'algú", afirma per afegir que alguns venedors prefereixen els SMS per seguretat. Un cop establert el contacte, relata el Dídac, el venedor pregunta "quant es vol" per referir-se als grams de cocaïna. "Fa temps,

"T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins"

temps?", va deixar-nos anar. "Jo escullo el lloc per a l'entrevista, no vosaltres", va afegir quan vam dir-li que seria una conversa telefònica i que no li pagaríem res. Finalment, el traficant va declinar la nostra oferta.

Segons l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), des de la pandèmia ha augmentat la venda de drogues a través de les xarxes, però és molt probable que el traficant amb el qual vam parlar fos un fanfarró. "Moltes de les operacions d'aquesta mena es fan amb criptomonedes i és difícil rastrejar-les", explica el mossos Albert Palacios, sorprès per l'actitud del nostre contacte.

Més enllà d'això, des del diari hem

tenia un camell que em preguntava quants pantalons volia... És bastant sospitós que algú a les tres de la matinada et parli de pantalons", diu rient. Els venedors prefereixen anar a casa del consumidor, perquè al carrer hi ha càmeres. "Res de parcs ni cantonades", explica. També venen en cotxe. "Hi pugues, fan una volta, et donen la droga i et deixen en un altre punt", relata.

Tot i que no és habitual, ell ha pogut anar al pis d'algun dels seus venedors de confiança i l'escena està lluny de les pel·lícules de gàngsters. "T'obren la porta i veus els seus dos fills corrent pel saló... Et porten a la cuina, on tenen un pot de ColaCao i 50 grams de cocaïna a dins", conclou.

PER QUÈ LA METRÒPOLI?

L'Estat espanyol és el desè país del món on més cocaïna hi ha i, per darrere de Bèlgica i dels Països Baixos, el tercer d'Europa. Alhora, Barcelona és un dels principals ports d'entrada d'aquesta droga al continent. Així ho confirma un estudi de l'Oficina de Nacions Unides contra la Droga i el Delicte (UNODC), que assegura que, de cada 100 quilos d'aquesta droga al món, quasi tres són a l'Estat. És una xifra notable si tenim en compte que el 41% de la cocaïna és a Colòmbia, l'11% als Estats Units i vora el 6% a l'Equador i al Brasil, respectivament.

El professor de Fenomenologia Criminal Ricardo Magaz alerta que "Espanya rep droga de tot el món que s'introdueix per Galícia, Algesires, València i Barcelona". De fet, durant l'any 2020, segons l'UNODC, la policia va confiscar més de 3.000 quilos de cocaïna a la metròpoli. Sense anar més lluny, el passat 31 de gener se'n van intervenir 1.340 al Port de Barcelona camuflats en un carregament de cacau provinent de l'Equador. El maig del 2022 van ser 1.500 els quilos intervinguts que venien del Panamà. Són dues de les operacions en les quals se n'ha trobat més en la darrera dècada.

Montserrat Iglesias-Lucía, directora de l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral de la UAB, aprofundeix en la idea i assegura que "Barcelona és estratègica per al tràfic de cocaïna, perquè a més de les vies d'accés aèries i terrestres, té la marítima". "Això fa que sigui un port d'entrada de la droga, tant per abastir la ciutat com per a la resta d'Europa", afegeix. Per la seva banda, Magaz afirma que normalment la droga ve en els contenidors de vaixells de càrrega o en embarcacions dels mateixos narcotraficants. En el primer cas, els delinqüents subornen treballadors del port perquè facin com qui no ho veu quan algú va a buscar el contenidor amb la droga. "És el que s'anomena tècnica del ganxo cec", afirma Magaz. En un port com el de Barcelona, en el qual cada any arriben 3,3 milions de contenidors, és quasi impossible detectar les entrades il·legals.

Alhora, l'Estat espanyol, els Països Baixos i Bèlgica són els centres de distribució d'aquesta droga. L'Europol diu que en el cas estatal això té a veure amb la proximitat històrica i lingüística amb Llatinoamèrica i amb la reconversió de les rutes utilitzades per al tràfic d'haixix amb el nord d'Àfrica per moure la cocaïna.

A diferència d'altres drogues com l'heroïna o la metamfetamina, la cocaïna és una substància de preu elevat relacionada amb les classes socials altes

Els sindicats dels Mossos d'Esquadra denuncien que els caps del cos policial no fan esforços per perseguir el tràfic de cocaïna perquè donen pocs resultats mediàtics

UN MERCAT AMB MÚSCUL

Quan va esclatar la pandèmia i es van establir confinaments, a Energy Control va haver-hi preocupació. Pensaven que hi hauria menys circulació de droga i, per tant, més adulteració i més riscos per a la salut dels consumidors. No va ser així. "El 2018 i el 2019 hi va haver més o menys el doble de producció de cocaïna a Colòmbia, i la droga que arribava a casa nostra era més pura", explica Ventura. Això, sumat a la crisi pel coronavirus, feia preveure problemes en les vies de subministrament, però l'organització va veure que "els productors i les rutes de distribució són molt resistents i no han hagut de rebaixar la puresa de la cocaïna".

El preu d'aquesta substància també mostra com és d'imperforable el mercat de la droga. Segons dades d'Eurostat, el gram de cocaïna que es ven al carrer ronda els 60 euros de mitjana, un dels preus més baixos dels darrers 30 anys. També un dels preus més baixos de tota Europa. Dit d'una altra manera, el preu de la droga no va patir cap efecte per la pandèmia, com tampoc es veu afectat per la inflació o per la geopolítica.

Tot això preocupa Palacios, que considera que la presència d'a-

questa droga a Catalunya és cada vegada més gran. "El perill és que es tracta d'una substància que dona molts diners, i les màfies, quan s'enriqueixen, compren armes de foc per protegir-se", diu. Per contra, lamenta, els recursos que es destinen a perseguir la distribució de cocaïna van a la baixa. "A diferència de la marihuana, que genera olor i malestar, o els narcopisos, que van associats a la marginalitat, la cocaïna és una droga que no encén les alarmes i, per aquest motiu, els caps dels Mossos no hi posen recursos", afirma. A més, per perseguir-la calen molts recursos, com agents a peu de carrer que puguin obtenir informació en bars o fer escoltes telefòniques. "Sis mesos d'investigació acaben amb dos detinguts i només mig quilo de cocaïna", explica. "Els caps es guien per les estadístiques i no volen dedicar recursos a una feina que dona pocs resultats mediàtics", denuncia. "Si es fes una investigació com la que es va fer al Parlament britànic, s'ho prendrien més seriosament", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

Disfresses i màscares al carrer!

» Comencen les activitats de Carnaval, que s'allargaran fins al proper dimecres de Cendra
 » A les Corts, dissabte hi haurà la rua pels carrers del districte amb la participació de 13 entitats

Les Corts ja ho té tot a punt per viure un any més amb intensitat el Carnaval. Fotos: Ajuntament

► Carnavaaaal, carnavaaaal... Arriba el moment de treure de l'armari les màscares, les disfresses i els complements més esbojarrats. Moment de rebre la Reina Carnestoltes, de tornar a prendre els carrers i les places per gaudir de la música, de participar en els tradicionals concursos de truita i, com no podia ser d'una altra manera, d'enterrar la sardina per acomiadar la festa. Per Carnaval tot s'hi vall! I al districte el podeu viure amb intensitat amb les activitats que us proposen alguns equipaments, com la d'avui mateix a les 17.30 h, a la biblioteca Les Corts-Miquel Llongueras, amb unes titelles molt entremaliades.

DIJOURS GRAS

La festivitat de Carnaval comença demà i de quina manera! Amb un taller de maquillatge i un concurs de truites (on haureu de ser molt originals) al Casal de Joves de les Corts a partir de les 18.30 h. I és que el menjar, tal com marca la tradició, també és protagonista aquests dies! Antigament el carnaval era un

moment de disbauxa abans de l'austeritat de la Quaresma, el moment de purificació i abstinència que marcava la religió catòlica. Aquests dies també és tradicional la botifarra d'ou, la coca de llardons, el ranxo i les greixoneres dolces, perquè abans, entre carnaval i Pasqua, els creients feien 'magre' i

Els àpats tradicionals formen part del programa

seguien una estricta dieta on la carn i els ous eren prohibits.

L'ARRIBO DE LA REINA

La reina Belluga, provocadora i exagerada, és la reina del Carnestoltes. La protagonista de l'arribada, que inaugura les festes, i fa els seus discursos satírics i entremaliats. A les Corts, la Reina arribarà, en col·laboració amb els Diables

de les Corts, el divendres 17 de febrer a les 17.10 h a la plaça Comas. Abans, però, els infants podran gaudir de tallers infantils.

A més, a Barcelona, hi ha set Ambaixadors del Carnaval, amb set colors, set viles i set pecats capitals. En el cas de les Corts, és la Gran Pantantum de Solbaix, marquesa de la Mandra i del Tantsemenfot, senyora de Moltafenyaiipoquesganes, Gran Dolcesa imperial, ambaixadora de color blau cel.

RUA DE LES CORTS

Com és tradicional, i després d'alguns anys amb restriccions per la pandèmia, aquest dissabte recuperarem la magnífica rua de Carnaval en tota la seva esplendor. Comparses de colors, música esbojarrada i danses impossibles. Les entitats i associacions de les Corts sortiran al carrer per compartir amb el veïnat la festa més divertida. A les 16.30 h es donarà el tret de sortida des de la plaça Comas. Després, baixant per Joan Güell fins a travessera de les Corts, el seguici girarà per Galileu fins a Europa. Bai-

xant per Doctor Ibàñez, encarrà Solà i Numància per finalitzar a la plaça de Can Rosés. A les 18 h, quan tot s'hagi acabat, es farà el lliurament de premis. Enguany participaran una dotzena d'entitats a la rua: l'escola Duran i Bas, la ludoteca La Tardor i la ludoteca Guitard, l'AFA escola Pau Romeva, l'escola La-

Les entitats de les Corts seran protagonistes

vínia, la Repúbli-k de l'Avern, l'associació Tokatoms i l'AFA escola Barcelona, l'AFA escola Anglesola i l'associació Batukasola, l'AFA Sta. Teresa de Lisieux, l'AFA escola Itaca, l'AE el Pi de les Corts i els Diables d'Itaca, el Grup Mou-te, els Diables de Les Corts i una comparsa particular.

Els qui hàgiu d'utilitzar el cotxe per algun dels carrers del recorregut, podeu consultar les

afectacions al trànsit al web del Districte.

L'ADÉU A LA FESTA

Gairebé una setmana després de començar el rebombori i la disbauxa, arriba el tancament de la festa i el primer dia de la Quaresma.

El dimecres de Cendra, 22 de febrer, es farà l'enterrament de la sardina amb un gran espectacle de foc, que tindrà com a protagonistes els Diables de les Corts. A partir de les 20 h, la plaça Comas s'omplirà de dol i la vetlla de la sardina, i també de timbals i focs. Per 24è any consecutiu, els Diables de les Corts representaran la fi del regnat del Rei i la Reina Carnestoltes, i l'arribada de la Vella Quaresma a les Corts, que durarà quaranta dies. Enguany l'espectacle combinarà el teatre, la pirotècnica, la percussió i els malabars de foc, amb una gran sardinada popular que serà gratuïta i oberta a tot el veïnat.

Tota la informació sobre el Carnaval a les Corts a ajuntament.barcelona.cat/lescorts.

Restauració | El Gremi, contra la nova norma dels quioscos

El Gremi de Restauració ha criticat la “competència deslleial” que implica deixar que els quioscos puguin vendre cafè i menjar envasat a partir de la modificació de la norma que ha fet el consistori per a aquests establiments, que té per objectiu diversificar la seva oferta.

Primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic

PATRIMONI ▶ L'Ajuntament ha organitzat la primera Jornada Internacional de Comerç Emblemàtic en ciutats europees, que tindrà lloc el pròxim 7 de març a la Llotja de Mar.

L'esdeveniment neix amb l'objectiu de crear estratègies conjuntes entre la capital catalana i les ciutats de París, Roma i Lisboa per preservar el patrimoni comercial europeu. Per a fer-ho, el consistori ha organitzat taules rodones i ponències per reflexionar i debatre sobre la preservació i la promoció del comerç emblemàtic, un tipus de comerç que consideren “un valuós patrimoni cultural, comercial i històric per a Europa”.

EL PROGRAMA

Amb tot, l'acte comptarà amb la presència de ponents nacionals i internacionals referents en la matèria, així com la participació institucional del Parlament Europeu.

La jornada començarà amb una intervenció dels represen-

Queviures Múrria, un comerç emblemàtic de la ciutat. Foto: Ajuntament

tants polítics de les ciutats que formaran part de l'acte. A continuació, es podrà visitar una exposició sobre comerços emblemàtics. Durant el dia també es presentarà l'informe del grup europeu de treball sobre ciutats europees i comerç.

Les ponències tractaran el comerç emblemàtic al continent

i també les bones pràctiques en aquest tipus de negocis. Finalment, es reconeixerà la figura de Maya Ruíz Picasso.

La jornada estarà oberta a tothom qui hi vulgui anar, però la cita està especialment dirigida al teixit comercial de Barcelona i als establiments comercials emblemàtics.

Pròsper Puig, nou president de Barcelona Comerç

ENTITATS ▶ Pròsper Puig, el fins ara vicepresident primer de la Fundació Barcelona Comerç, ja és oficialment el nou president de l'entitat. Puig agafa el relleu de Salva Vendrell, que va deixar el seu lloc després de gairebé set anys per presidir el Gremi de Restauració.

Puig va ser nomenat president interí, quan Vendrell va deixar el càrrec, a l'espera de la trobada del patronat de l'entitat, que es va fer el 2 de febrer. En aquesta trobada s'havia de ratificar Puig a la presidència o ob-

rir un període de 15 dies durant el qual es podrien presentar candidatures alternatives. Durant la trobada, el patronat va ratificar el president interí com a nou líder de l'entitat amb la unanimitat de tots els assistents a la reunió.

Puig, en les seves primeres declaracions com a nou president de Barcelona Comerç, es va mostrar il·lusionat pel repte i va destacar la trajectòria de l'entitat en els últims temps, a més de remarcar que seguirà treballant “en la mateixa línia” que fins ara.

Pròsper Puig, nou president de Barcelona Comerç. Foto: Barcelona Comerç

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

línialescorts

bancdelsaliments.org

líniaescorts

SORTEJA
2 entrades

Escaneja per veure
les bases i participar-hi

**BEYONCÉ
RENAISSANCE
WORLD TOUR**

8
DE JUNY
a l'Estadi Olímpic

   @liniatarxa

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA ✨
LA POSES TU ✨

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ POT FER
REALITAT PROJECTES FASCINANTS.
**UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.**

 Vicente Ferrer
Transforma la societat en humanitat

900 111 300
fundacionvicenteferrer.org

*Antonio Diaz, El Mago Top

Els silencis de Sergio Manzano

» Format com a entrenador i jugador al Joventut Les Corts, el barceloní dirigeix el Lima Horta Bàsquet
 » «Als temps morts solc jugar amb els silencis, potser per calmar-ne i no dir tot el que penso», confessa

Toni Delgado
LES CORTS

Quan li demano a Sergio Manzano (Barcelona, 1981), entrenador del Lima Horta Bàsquet, que escrigui a la seva pissarra una paraula que el defineixi per il·lustrar aquesta entrevista, la troba molt de pressa: "iiiSacrificio!!!". El pare, Lorenzo Manzano, treballava entre 12 i 14 hores en una fàbrica, i la mare, Isabel Vázquez, i l'àvia, Melchora Campillo, es deixaven l'ànima al bar Peti Bon, que estava just davant dels antics jutjats, a Arc de Triomf, i on el barceloní, des de petit, ajudava a les tardes i sobretot els dissabtes. Vivien al carrer Navas de Tolosa, a Sant Andreu, i feien vida a Ciutat Vella.

"La meua família m'ha inculcat els valors del sacrifici, l'esforç i el treball. Sempre he sabut que ningú et regalarà res i que has de buscar i merèixer-te tu una recompensa que no sempre tindràs", enraona Manzano, que de marrec era molt xerraire, destrossava bates i pantalons, "i sempre estava vermell i molt suat" perquè li encantava l'esport. Aprofitava al màxim fins que es feia de nit per jugar al que fos.

En una pista exterior del CB Ciutat Vella va començar amb el bàsquet, però l'equip es va dissoldre i va jugar a futbol una temporada a l'Alzamora FC. Després va seguir a les seves amistats i va anar a l'Escola de Bàsquet Nacho Solozabal i, més endavant, al Joventut Les Corts, on va entrar com a cadet.

Era un escorta "molt anotador" que no estava gaire d'acord amb les decisions arbitrals i que no va competir gaires temporades al primer equip, a Copa Catalunya, perquè feia molt de temps que tenia el cuquet d'entrenar. Un amor que li van transmetre, sobretot, la Vanesa, al CB Ciutat Vella, i l'Aida i el croat Zeljko Kulic, al Joventut Les Corts, els tècnics que més l'han marcat. Així, amb 18 anys Manzano ja dirigia el sènior C femení i un mini mixte.

Va ascendir al primer equip femení de Segona Catalana fins a Lliga Femenina 2 el curs 2015-2016. Ja ho havia aconseguit el 2011-2012 a Fontajau, quan el club va renunciar a la plaça per manca de pressupost i Manzano va deixar la banqueta perquè va veure que "en aquell moment no tenia més sostre". Així que durant els tres anys següents va ser director tècnic i els dos últims, també entrenador del sènior B femení. "En aquell període vaig acumular experiències molt bones i vaig agafar oxigen nou", reconeix.

A LA TERCERA

L'equip, en aquest cas amb Josep Miquel Bossacoma com a tècnic i la temporada 2012-2013, havia repetit ascens al Palau Municipal d'Esports Juan Carlos Navarro i el club, de nou, no va poder aprofitar la fita. "Quan em van demanar que tornés a ser l'entrenador, ho vaig fer i, finalment, vam pujar", recorda, content.

El seu comiat del Joventut Les Corts, 23 anys després d'haver-hi aterrat, ja amb 37 i havent-hi tocat totes les tecles, continua sent la seva decisió esportiva

Sergio Manzano, tècnic del Lima Horta Bàsquet. Foto: Toni Delgado

més complicada. "Creia que necessitava veure coses noves i un nou bàsquet, i des que va començar el curs em plantejava que fos l'últim al club on havia crescut", recorda l'entrevistat.

Des que es va fer públic el seu adeu al conjunt cortsenc, Manzano només s'havia reunit amb un equip, el Basket Almeda. "Em feia molta il·lusió treballar en una estructura així i em van proposar entrenar l'equip de Copa i el júnior, però volien pensar la fórmula. Malgrat que els vaig demanar un temps per respondre'ls, tenia clar que els diria que sí", confessa Manzano. "En aquell moment d'incertesa" va aparèixer el tren del Lima Horta Bàsquet, aleshores a Lliga Femenina 2 i que buscava relleu a Isaac Fernández, que havia anunciat la seva marxa.

"Va ser el mateix Isaac [que fitxaria pel Barça CBS, a qui dirigeix ara a Lliga Femenina] qui li va demanar al president que em truqués, que pensava que jo, per

un rumor que circulava, no vindria al Lima Horta Bàsquet perquè la meua dona [Ruth Eguia] havia jugat aquí. Doncs bé, en dos minuts de reunió vam tancar l'acord. Després de la trajectòria al Joventut Les Corts, creia que em mereixia continuar a Lliga Femenina 2", comparteix Manzano.

Amb el temps, aquell nen tan xerraire va acabar sent un adult més directe. Una persona "molt introvertida" a qui li costa obrir-se i donar confiança, i que té dues o tres amistats. És distant i no gaire de mostrar els seus sentiments: "Les meves jugadores, però, saben que em tenen per al que necessitin. Intento ajudar-les en tot".

"El silenci és el meu amic i als temps morts solc jugar amb els silencis, potser per calmar-ne i no dir tot el que penso. Perquè és vital com comuniqués els missatges. Les jugadores ja saben que han fet malament i els hi pots recordar, però sense incidir constantment en els punts negatius", defensa.

Com que es passa els partits dempeus i movent-se d'un lloc a un altre, gairebé sense respirar, es concedeix una estona a l'escalfament, potser cinc minuts, per seure, mentre va recordant el pla de partit. "Quan competeixo, no m'agrada rendir-me mai i sí intentar remuntar o guanyar per més punts fins al final. Amb el col·lectiu arbitral sí que m'he calmat", comenta. Als entrenaments, assegura, és deu vegades més intens que als matxs. Costa imaginar-s'ho. Sorpren també que només es quedi afònic o sense veu després d'estar uns dies sense dirigir l'equip, com al Nadal. Es cuida la veu i, de tant en tant, es pren Lizipaina o Faringesic. Mai utilitza xiulet als entrenaments.

Més enllà de consolidar i mantenir el Lima Horta Bàsquet a la Lliga Femenina Challenge, el seu propòsit és que "les jugadores creixin i millorin, sobretot les més joves". "No només es tracta de guanyar, també necessites complir els teus objectius", afegeix.

Veu la pissarra com una eina per "ordenar, recordar i posicionar i perquè cada jugadora sàpiga què ha de fer". "Com més pensin i decideixin elles, millor, i fins a un cert límit. Tracto que compartim bé la pilota i fem bons tirs. Som un equip que juga molt bé en alguns moments i amb caigudes molt pronunciades", exposa.

La paternitat [té dos fills, el Nil i el Sasha] li han fet relativitzar la vida i el bàsquet. "Les derrotes i els mals moments o pensaments es queden aquí, a la pista. Amb el somriure de la meua gent se m'oblida absolutament tot", confessa, orgullós, Manzano.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

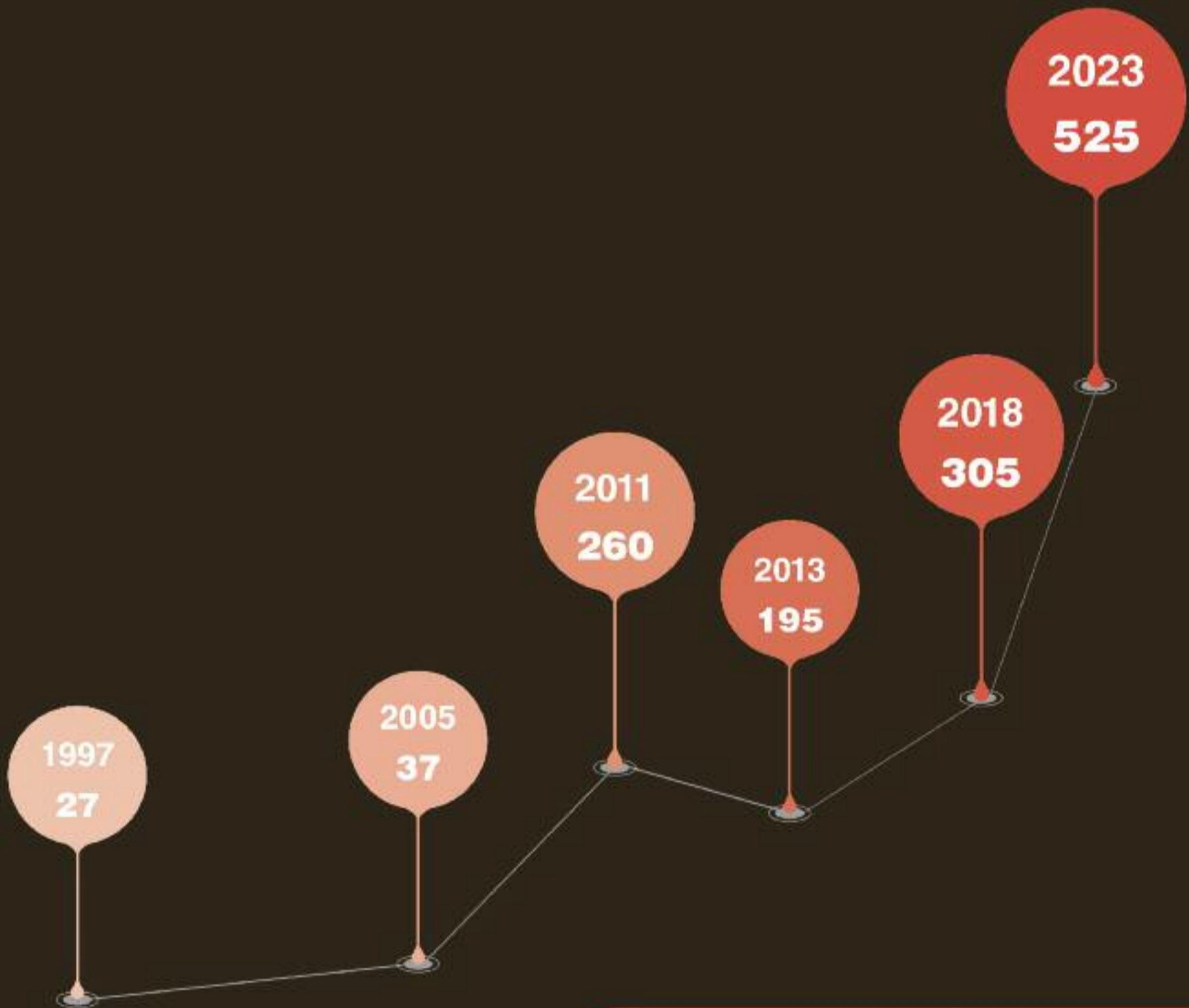
📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Viu en línia

videojocs | **Hogwarts Legacy**

Els fans de *Harry Potter* estan d'enhorabona: el videojoc de rol immersiu inspirat en la saga màgica ja està disponible per a PC, PS5 i Xbox Series X/S.

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Anglada Camarasa

El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) defensa que Hermen Anglada Camarasa (Barcelona, 1871-Port de Pollença, 1959) va ser "l'artista català amb més projecció internacional entre Marià Fortuny i Joan Miró". És per això que el museu ha creat l'exposició *Anglada Camarasa. L'arxiu premeditat*, després que la seva família hi hagi donat el seu arxiu personal coincidint amb el 150è aniversari del seu naixement. Segons l'organització, la mostra (que es podrà visitar fins al 7 de maig) permet que el públic conegui el procés creatiu i la rellevància d'Anglada Camarasa.

Famosos

Dua Lipa (Londres, 1995) és una enamorada de Barcelona i de Catalunya i, especialment, de la nostra gastronomia. Ja ens ho va fer saber a principis de l'estiu passat, coincidint amb els dos concerts que va oferir a la capital catalana, i ens ho ha confirmat ara. "He passat uns dies a Barcelona i Catalunya, anant als meus restaurants preferits, fent nous amics i coneixent alguns dels meus productors de vi natural preferits. Un veritable plaer poder conèixer les persones meravelloses i el procés que hi ha darrere del vi que m'encanta gaudir i compartir amb la gent". Aquesta és la piulada que la cantant va fer el passat 8 de febrer a Twitter, acompanyada de quatre imatges que acreditaven la seva visita gastronòmica. A més, l'artista britànica d'origen kosovar també va aprendre a beure amb porró a casa nostra. *Una di noi*.

La fitxa

QUI ÉS?

D U A L I P A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una cantant d'èxit mundial
És una de les artistes més escoltades actualment

QUÈ HA FET?

Gaudir de la gastronomia catalana
Ha presumit de visitar casa nostra per menjar i beure

A LES XARXES...

Catalana d'adopció
Els usuaris catalans ja se l'estimen com si fos una més

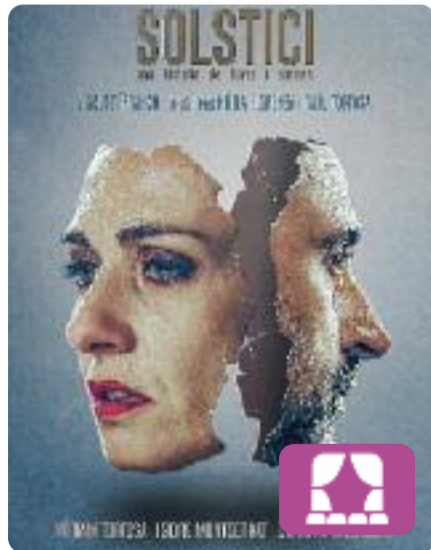
Llibres

Solastàlgia
Ada Castells

La Sara és una Quixot empàtxada de lectures apocalíptiques i, arran d'unes inundacions extremes a Barcelona, decideix fugir cap a l'Empordà. A l'expedició l'acompanyen un marit que exporta pollastres al Brasil, una filla adolescent que vol un gos i una tieta excèntrica que no hi toca gaire. L'objectiu és refundar l'edat mitjana amb tecnologia del segle XXI.

Teatre

Solstici
Agustí Franch

L'Anna és prostituta i pateix anorèxia des d'adolescent. L'arribada d'un client que no vol sexe amb ella despertarà el monstre que la turmenta. El Ginés treballa maquillant cadàvers. La seva relació amb la mort va començar des de ben petit, igual que el seu contacte amb la depressió. Tots dos lluiten contra la soledat.

Al Teatre Gaudí de Barcelona.

Música

Confit
Boom Boom Fighters & Cookah P

Confit (Propaganda pel fet) és el segon disc de Boom Boom Fighters & Cookah P, un projecte nascut el 2021 a cavall entre Girona i Mataró. Els tres artistes que l'integren –Oriol Pujades "Cookah P", Joan Fité i Tomàs Sánchez– ofereixen una proposta innovadora per al panorama musical català, que combina el *reggae* dels vuitanta amb el *dancehall* dels noranta.

Pelis i sèries

La niña de la comunión
Víctor García

Ens trobem a finals dels vuitanta, en un poble indeterminat. La Sara acaba d'arribar al municipi i no troba el seu lloc. La seva millor amiga és la Rebe, molt més extravertida. Una nit van a una discoteca, es droguen i, tornant cap a casa, troben una nina vestida de comunión. Així comença el malson. *La niña de la comunión* és una pel·lícula del barceloní Víctor García.

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

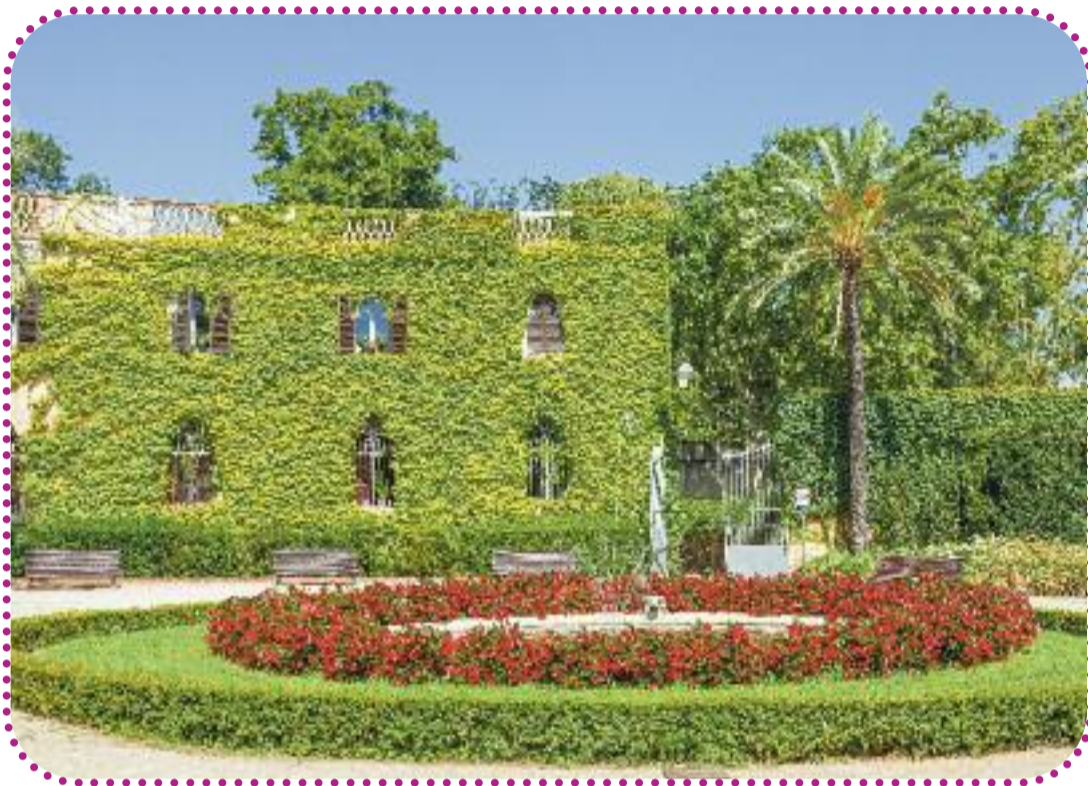
 **Ayuda
en Acción**

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Plantar arbres millora la salut

Foto: Freepik

i URBANISME

Un estudi liderat per l'Institut de Salut Global de Barcelona revela que més del 4% de les morts que es produeixen en ciutats europees durant els mesos d'estiu són conseqüència de les illes de calor urbanes, és a dir, de la diferència de temperatura que es produeix a causa de la combinació de poca vegetació, densitat de població alta i superfícies com l'asfalt. L'estudi, publicat a *The Lancet*, també analitza l'efecte dels arbres sobre la temperatura. La conclusió és que un terç de les morts vinculades a les illes de calor podrien evitar-se si aconseguim ampliar fins a un 30% la cobertura arbòria en ciutats com Barcelona, Madrid, València o Bilbao.

De la mateixa manera que els arbres poden contribuir a reduir la mortalitat, també ajuden a créixer. Un altre estudi, també d'ISGlobal i publicat a la revista *Environment International*, revela que l'exposició materna a entorns naturals afavoreix un creixement fetal saludable. En concret, la proximitat a espais verds s'associa a un pes superior en néixer i en menors probabilitats de tenir un nadó petit per a l'edat gestacional. Aquesta és una altra bona raó per plantar arbres a la ciutat.

Les claus

ILLES DE CALOR

La combinació de poca vegetació, molta població i asfalt provoca la creació d'illes de calor urbanes

ARBRES

Augmentar un 30% l'arbrat a les ciutats reduiria un terç de les morts a conseqüència de les altes temperatures

EXPOSICIÓ

L'exposició continuada a la calor està associada amb mortalitat prematura i malalties cardiovasculars

NADONS

Les mares que viuen en entorns més verds tenen més probabilitats de tenir nadons amb més pes

Foto: Freepik

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**,
la diferència entre la llibertat i l'esclavitud
està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT PODEM
RESCATAR A NOIES ATRAPADES
EN EL TRÀFIC DE PERSONES
I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

#rompeconlatrata

**SONRISAS
DE BOMBAY**
TRANSFORMANDO FUTUROS

sonrisasdebombay.org

f | t | i | o | y
www.lilla.com

LA FAMÍLIA CREIX

ADOLFO DOMINGUEZ

THE TINY BIG SISTER FAVORIT

SINGULARU EUREKAKIDS

STARBUCKS POKAWA LACOSTE

HOFF PDPAOLA SILBON

S.WEAR GAP BANOFFEE

LA CAVA CAKERY

L'illa